

บทความวิจัย

ประสิทธิผลของการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร สำหรับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Effectiveness of TOEIC Preparation by Foreign Teachers Using Communicative Language Teaching for English for Communication Students

ฐิตาภา ลิ้นจู้รัตน์ (Thitapa Sinturat)*

รสสุคนธ์ สงคง (Rotsukhon Songkhong)*

บรรเทา เพิ่มเกษตรวิทย์ (Bantao Permkasetwit)*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในการทำข้อสอบโทอิคก่อนและหลังการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการสอนเตรียมความพร้อม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนการเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 100 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบมาตรฐานโทอิคก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนเตรียมความพร้อมกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.11$, $SD=0.66$)

คำสำคัญ : เตรียมความพร้อมสอบโทอิค อาจารย์ชาวต่างประเทศ นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the students' English ability before and after studying with foreign teachers using Communicative Language Teaching, and 2) to study the students' satisfaction towards TOEIC preparation. The 100 samples were derived from the 3rd and 4th year English for Communication students who enrolled in the course of TOEIC preparation by foreign teachers in the 2nd semester of 2017 academic year at the Faculty of Liberal Arts, RMUTT. The simple random sampling technique was used in this study. The research instruments consisted of pretest and posttest for TOEIC preparation, questionnaire and interview. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test. The results found that the students studying TOEIC preparation with foreign teachers using Communicative Language Teaching had higher posttest score than pretest score which had statistically significant difference at .05 level. In addition, the students tended to have a positive attitude toward the overall learning ($\bar{X}=4.11$, $SD=0.66$).

Keywords: TOEIC Preparation, Foreign Teachers, English for Communication Students

บทนำ

ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ออกประกาศเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ 12 เมษายน พ.ศ.2559 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้เป็นอย่างดี และแนวทางนี้ยังคงถูกใช้มาจนถึงปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: online) ทำให้รู้ปัญหาว่า ระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริมทักษะความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีศักยภาพที่ดีในด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าแข่งขันในตลาดแรงงานด้วยความมั่นใจ เป็นการส่งเสริมนโยบายความเป็นนานาชาติจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นสากล เพื่อพัฒนาและส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้ระดับสากล (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2560) แนวคิดนี้นำไปสู่แนวคิดในการจัดอบรมเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริม

การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาในปัจจุบันก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต โดยมุ่งเน้นทักษะภาษาอังกฤษทางการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยใช้ข้อสอบ TOEIC (Test of English for International Communication) จัดทำขึ้นโดยสถาบัน Educational Testing Service (ETS) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นข้อสอบที่ได้มาตรฐานระดับสากลที่มีการวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ และใช้ในการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน อีกทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้สมัครงานว่าตนเองมีความรู้ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานของตลาดแรงงาน โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้ใช้ผลคะแนนสอบโทอิคประกอบการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา เพื่อวัดระดับความสามารถของนักศึกษา ก่อนมีการจัดการสอบวัดระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากผลคะแนนโทอิค เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องและให้มีการสนับสนุนพัฒนาเป็นลำดับ

สำหรับคณะศิลปศาสตร์ ได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีความรู้ทางสาขาวิชาชีพและมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ในการประกอบอาชีพ และได้ใช้การสอบโทอิคเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยทางคณะศิลปศาสตร์กำหนดให้นักศึกษาของหลักสูตรฯ จะต้องสอบโทอิคทุกปีการศึกษา และกำหนดคะแนนโทอิคเพิ่มขึ้นในทุกปีการศึกษา ก่อนที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิต โดยในชั้นปีที่ 3 กำหนดคะแนนสอบโทอิคไว้ที่ 500 คะแนนขึ้นไป และชั้นปีที่ 4 กำหนด 600 คะแนนขึ้นไป ในปีการศึกษา 2559 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 60.78 (93 คน จากจำนวน 153 คน) ได้คะแนนโทอิคต่ำกว่า 500 คะแนน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 64.66 (75 คน จากจำนวน 116 คน) ได้คะแนนโทอิคต่ำกว่า 600 คะแนน (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2559) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางหลักสูตรฯ กำหนด ด้วยเหตุนี้ ทางหลักสูตรฯ จึงจัดให้มีการเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคให้กับนักศึกษา โดยมี การจัดสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคให้กับนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นปี 3 และปี 4 โดยอาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศเป็นชาวอเมริกันทั้งหมด ด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสาร ใช้ภาษาอังกฤษตลอดการเรียนการสอน การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ได้มีบทบาทสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องด้วยการสอนในลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการสอนภาษาแบบสื่อสารสามารถพัฒนาความสามารถด้านต่างๆของผู้เรียน อันได้แก่ ความสามารถทางด้านฟัง พูด อ่าน เขียน ความสามารถด้านสังคม ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Kongsaktrakul, 2015; Teng and Sinwongsuwat, 2015; Chaisri, 2016; Pattama, 2017; Sirikhulpanyaporn, 2018) การสอนภาษาอังกฤษด้วยภาษาอังกฤษ (Teaching English through English) ได้กลายเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้การสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยการสอนภาษาอังกฤษด้วยภาษาอังกฤษ คือการใช้

ภาษาอังกฤษในห้องเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (McKay, 2009) ได้ให้ความเห็นว่าไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนจะสามารถเรียนไวยากรณ์ได้ดีขึ้นหากเรียนผ่านบริบทสำหรับการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Dickens and Woods (1988) ที่ศึกษาเรื่องการเรียนไวยากรณ์สามารถนำมารวมกันกับการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารโดยผ่านภารกิจกรรมสร้างการรับรู้ด้านไวยากรณ์ งานวิจัยของ Foto (1994) ศึกษากลุ่มเป้าหมายสามกลุ่มซึ่งเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่น คือ กลุ่มที่เรียนบทไวยากรณ์กับครูโดยตรง กลุ่มที่แบบฝึกที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ และกลุ่มที่เน้นเรียนการสื่อสารโดยมีไวยากรณ์ ผลวิจัยพบว่า งานที่สร้างการรับรู้ด้านไวยากรณ์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ไวยากรณ์จากการสื่อสาร สำหรับในประเทศไทย มีผู้วิจัยหลายท่าน เช่น Wungnai (2003); Arsairach and Wongsathian (2014) และ Phupum, Chayawuttho and Khumkam (2018) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ของการเรียนไวยากรณ์ด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารที่ทำให้ทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียนพัฒนาขึ้น ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษด้วยภาษาอังกฤษก็น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในภาพรวมให้ดีขึ้นด้วย การสอนด้วยภาษาอังกฤษจากผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษา จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการสอนภาษาอังกฤษ Chomsky (1965) ให้ความหมายคำว่า เจ้าของภาษา (Native Speaker) ไว้ว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถแยกแยะ และพิจารณาภาษาของตนได้ว่า ถูกต้อง หรือไม่ถูกต้องแม้จะไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมถึงเป็นแบบนั้น เนื่องจากทฤษฎีภาษาศาสตร์จะเกี่ยวข้องกับผู้ฟังและผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษาจะอยู่ในที่มีคำพูดที่สอดคล้องกันซึ่งภาษาของพวกเขานั้นจะไม่ถูกจำกัดด้วยระบบไวยากรณ์ ความจำ สิ่งรบกวน ความสนใจ และความผิดพลาดต่างๆ เช่นเดียวกับ Stern (1983) ได้กล่าวไว้ว่า เจ้าของภาษาจริงๆ นั้นเป็นผู้ที่มีความรู้ที่พวกเขาไม่รู้ว่ามีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา ระดับทักษะของภาษา ความสามารถในการสื่อความหมาย และการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้รับการยอมรับในแง่การเป็นแหล่งอ้างอิง กล่าวคือ ผู้ที่เป็นเจ้าของจะสามารถตรวจสอบได้ว่าภาษานั้นถูกต้องหรือไม่ ในแง่ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และสมรรถนะในการใช้ภาษา Wallace (2002) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาจะเหมาะสมกับการสอนการสอน เนื่องจาก พวกเขาสามารถเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมแบบให้ผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูด ในขณะที่ทักษะการฟังก็ได้รับการพัฒนาเช่นเดียวกัน จากการศึกษาของ Murrey (2003) ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษจะได้รับการยอมรับในระดับค่อนข้างมาก ไม่เพียงแต่สื่อการสอนต่าง ๆ ทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม (native English) เป็นตัวอย่าง ภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมยังเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าของภาษา หรือระหว่างเจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาด้วย Rost (1994) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนทักษะการฟังแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า ควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียน

ให้เป็นกันเอง พยายามให้หัวข้อเรื่องที่สอนอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมั่นใจว่าใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฟัง หาโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังการพูดจากเจ้าของภาษา อาจฟังจากตัวผู้พูดเองหรือสื่อต่าง ๆ เป็นการฟังเพื่อความเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสาร ของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ นักศึกษาสามารถทำคะแนนในการสอบโทอิค ส่วนของการฟังและการอ่านในระยะต่อไปได้คะแนนดีขึ้น อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เปรียบเทียบความสามารถในการทำข้อสอบโทอิคก่อนและหลังการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเตรียมความพร้อมด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสารในการทำข้อสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 237 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 100 คน จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 237 คน เป็นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling Technique) โดยให้นักศึกษาเข้าทดสอบก่อนเรียน และในการเรียนเตรียมความพร้อม มีการแบ่งห้องเรียนเป็น 4 ห้อง ๆ ละ 25 คน มีอาจารย์ชาวต่างประเทศซึ่งเป็นชาวอเมริกันสลับเข้าทำการสอนทั้งหมด 8 คน

2. เนื้อหาบทเรียน การเรียนการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ กำหนดเวลาในการสอนทั้งหมด 14 ครั้ง ๆ ละ 1.30 ชั่วโมง เนื้อหาบทเรียนแบ่งเป็น 2 ส่วนคือเริ่มฝึกทักษะการฟังและต่อด้วยทักษะการอ่าน ในส่วนของการฟัง มีการสอนกลยุทธ์ในการฟัง เช่น การสอนเทคนิคการเดาคำตอบ การฟังเพื่อหาคำสำคัญและ

ความหมาย การคาดเดาบริบทก่อนได้ยินบทฟัง การฟังคำถามประเภทต่าง ๆ เป็นต้น และสำหรับการอ่าน มีการสอนกลยุทธ์ในการอ่านรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสอนให้ใช้คำบอกใบ้จากบริบท (context clues) การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อค้นหาใจความสำคัญ (skimming) และการอ่านแบบกวาดสายตาเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) โดยให้ผู้เรียนฝึกอ่านงานเขียนประเภท email, business letters, announcement, memorandum, agenda, notice, advertisements, letter of recommendation กับอาจารย์ชาวต่างประเทศ เป็นบรรยากาศของการใช้ภาษา (English speaking environment) ในการอธิบายและวิเคราะห์แบบฝึกหัด TOEIC ด้วยวิธีการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับผู้เรียนตลอดระยะเวลาที่มีการเรียนการสอน รวมทั้งมีการทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น การใช้เกมการตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไวยากรณ์และเกมคำศัพท์ เป็นการเพิ่มบรรยากาศการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน TOEIC ที่ดำเนินการจัดสอบโดยศูนย์สอบโทอิคคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ร่วมกับศูนย์สอบโทอิคประเทศไทย (Center for Professional Assessment – Thailand) จำนวน 200 ข้อ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือการฟัง 100 ข้อ และการอ่าน 100 ข้อ

ส่วนที่ 1: Listening (ใช้เวลา 45 นาที) ประกอบด้วย Photographs, Question/ Response, Short Conversation และ Short Talks

ส่วนที่ 2: Reading (ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 15 นาที) ประกอบด้วย Incomplete Sentences, Text Completion และ Reading Comprehension

3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการทำข้อสอบโทอิคด้านทักษะการฟังและอ่านโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ มี 3 ส่วน แบ่งเป็น ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิค 5 ด้าน คือ ด้านวิธีการสอน ด้านผู้สอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการวัดประเมินผล และด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ (อ้างหลักการ Best, 1981: 179-187) เริ่มจากความพอใจมากที่สุด มีความพอใจมาก มีความพอใจปานกลาง มีความพอใจน้อย และ มีความพอใจน้อยที่สุด และส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ

3.3 แบบสัมภาษณ์กลุ่มจากการจัดการสนทนากลุ่ม (focus Group Conversation) เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนการสอน การเสริมแบบฝึกหัด TOEIC การอธิบายวิเคราะห์แบบทดสอบ TOEIC และประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ทั้งนี้ นักศึกษาที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 30 คน

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ค้นคว้ารวบรวม ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในแบบสอบถาม 5 ระดับ (IOC = 0.85) และการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Cronbach's alpha = 0.8007)

4.3 วัดความรู้ภาษาอังกฤษโดยการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) จากแบบทดสอบมาตรฐาน TOEIC เพื่อประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4.4 ด้านการวัดผลความรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียน (post-test) ได้จัดทดสอบเพื่อวัดความรู้หลังการสอนและการเสริมแบบฝึกหัด TOEIC โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน TOEIC ของศูนย์สอบโทอิคฯ

4.5 นักศึกษาทุกคนจะได้ทำแบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้ในสัปดาห์ที่ 15 แบบคำถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (checkbox) และ/หรือเติมคำลงในช่องว่างที่กำหนด ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการทำข้อสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบโทอิค ใน 5 ด้าน คือด้านวิธีการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการวัดประเมินผล และด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ส่วนลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ และส่วนที่ 3 มีให้เขียนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการปรับปรุง โดยข้อมูลในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 นำมาวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติ และแปรผลร่วมกับข้อมูลที่ได้ในส่วนที่ 3 โดยมีการสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่มีการกำหนดไว้

4.6 ผู้วิจัยจัดการสนทนากลุ่ม (focus Group Conversation) เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนการสอน การเสริมแบบฝึกหัด TOEIC การอธิบายวิเคราะห์แบบทดสอบ TOEIC และประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ในส่วนของการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (focus group interview) จำนวน 30 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน ทั้งนี้นักศึกษาที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) จากการจับฉลากจากรายชื่อทั้งหมดของนักศึกษาที่เข้าเรียนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิค

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 ค่าร้อยละจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน

5.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอน

เตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคส่วนที่ 2 มี 5 ด้าน คือ ด้านวิธีการสอน ด้านผู้สอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการวัดประเมินผล และด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนการสอน และวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการสอน แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด 5 ระดับ

5.3 ทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนทดสอบโทอิคนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการสอบโทอิคก่อนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทำข้อสอบโทอิคก่อนและหลังการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสาร

ผลการเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในการทำข้อสอบโทอิคก่อนและหลังการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสาร โดยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คนทำข้อสอบมาตรฐานโทอิค ด้านทักษะการฟังและทักษะการอ่าน จำนวน 200 ข้อ ผลวิเคราะห์ดังแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1: ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโทอิค

การสอบโทอิค ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การฟัง	327.05	72.91	355.10	60.83	-5.313	.000*
การอ่าน	201.20	66.33	231.60	60.60	-22.04	.000*
คะแนนรวม	528.35	118.68	583.75	109.73	-9.55	.000*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในการสอบทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 528.35$, S.D. = 118.68 หลังเรียน $\bar{X} = 583.75$, S.D. = 109.73 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนทอิกของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การฟัง พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในการสอบทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 327.05$, S.D. = 72.91 หลังเรียน $\bar{X} = 355.10$, S.D. = 60.83 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนทอิกในด้านการฟังของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอ่าน พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในการสอบทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 201.20$, S.D. = 66.33 หลังเรียน $\bar{X} = 231.60$, S.D. = 60.60 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนทอิกในด้านการอ่านของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2: ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนทอิก

การสอบทอิก ของนักศึกษาชั้นปีที่ 4	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การฟัง	351.45	70.73	379.52	53.98	-3.982	.000*
การอ่าน	223.23	59.49	251.77	53.88	-14.025	.000*
คะแนนรวม	574.84	105.01	629.11	93.51	-7.317	.000*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยในการสอบทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 574.84$, S.D. = 105.01 หลังเรียน $\bar{X} = 629.11$, S.D. = 93.51 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนทอิกของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การฟัง พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยในการสอบทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 351.45$, S.D. = 70.73 หลังเรียน $\bar{X} = 379.52$, S.D. = 53.98 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนทอิกในด้านการฟังของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอ่าน พบว่า นักศึกษาปี4มีคะแนนเฉลี่ยในการสอบโทอิกโดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน $\bar{X} = 223.23$, S.D. = 59.49 หลังเรียน $\bar{X} = 251.77$, S.D. = 53.88 สรุปได้ว่า ผลคะแนนหลังเรียนโทอิกในด้านการอ่านของนักศึกษาสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเตรียมความพร้อมด้วยวิธีการสอนภาษาแบบสื่อสารในการทำข้อสอบโทอิกโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเตรียมความพร้อมของอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสาร ทั้ง 5 ด้านคือ ด้านวิธีการสอน ด้านผู้สอน ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการประเมินผล และด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในส่วนของการฟังและการอ่าน มีข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3: ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนในภาพรวม

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น			
	Mean	SD.	ระดับ	ลำดับ
ด้านวิธีการสอน	4.03	0.59	มาก	4
1. การฟัง (Listening Comprehension)	4.11	0.57	มาก	
2. การอ่าน (Reading Comprehension)	3.95	0.61	มาก	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.22	0.60	มาก	2
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	4.28	0.71	มาก	1
ด้านการวัดประเมินผล	3.97	0.63	มาก	5
ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	4.05	0.78	มาก	3
ภาพรวม	4.11	0.66	มาก	

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิธีการสอน ด้านต่าง ๆ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4: ด้านการฟัง

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
1.สอนเทคนิคการระดมความคิด (brainstorm) เพื่อหาคำตอบที่สามารถเป็นไปได้	3.95	0.72
2.สอนเทคนิคการเดาคำตอบที่น่าจะเป็นไปได้	4.14	0.73
3.สอนเทคนิคการฟังเพื่อหาคำสำคัญ (key words)	4.24	0.77
4.สอนเทคนิคการฟังเพื่อหาความหมาย (meaning)	3.98	0.78
5.สอนเทคนิคเพื่อตัดทิ้งตัวลวง (distractor)	3.94	0.81
6.สอนเทคนิคการคาดเดาบริบทก่อนจะได้ยินบทฟัง	4.14	0.79
7.สอนเทคนิคการฟังคำถามประเภท (what, when, where, who, how)	4.40	0.64
ภาพรวม	4.11	0.57

ตารางที่ 5: ด้านการอ่าน

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
1.สอนการเติมชนิดของคำ (parts of speech) ในประโยคได้อย่างถูกต้อง	3.87	0.80
2.สอนการดูชนิดของคำจาก root, prefix, suffix	3.68	0.80
3.สอนการใช้คำกริยา (verb form) ที่ถูกต้อง	3.85	0.85
4.สอนให้ใช้คำบอกใบ้จากบริบท (context clues) หากข้อมูลที่ให้ในโจทย์ไม่เพียงพอ	3.92	0.79

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
5.สอนให้อ่านเพื่อเข้าใจความสำคัญของบริอ่าน เช่น ให้อ่านคำถามก่อนอ่านบทความ ให้อ่านคำสำคัญ เพื่อมองเห็นภาพรวมของบทความว่าเกี่ยวกับอะไร (skimming)	4.29	0.73
6.สอนให้หาข้อมูลเฉพาะ เช่น ตัวเลข วันที่ สถานที่ ชื่อคน เป็นต้น (scanning)	4.21	0.82
7.สอนเน้นการเรียนรู้ด้านไวยากรณ์ (grammar) ในบทความ	3.81	0.90
ภาพรวม	3.95	0.61

ตารางที่ 6: ด้านอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
1.ผู้สอนแสดงให้เห็นว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน	4.13	0.81
2.สามารถอธิบายเนื้อหาและ/หรือ ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติการได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน	3.98	0.78
3.ใช้ภาษาในการสอนที่เหมาะสมเข้าใจง่าย	4.19	0.75

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
4.มีการจัดเตรียมเอกสารและสื่อประกอบการสอน ทำให้ เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.39	0.69
5.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถาม ปัญหาและสรุปประเด็นร่วมกันในห้องเรียน	4.42	0.71
6.อาจารย์สามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจนและตรง ประเด็น	4.28	0.81
7.ใช้เวลาในการเรียนการสอนกับปริมาณเนื้อหาแต่ละช่วง ได้อย่างเหมาะสม	4.27	0.76
8.ผู้สอนแนะนำเว็บไซต์ทำแบบทดสอบหรือการฝึกฝน ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน	4.14	0.83
ภาพรวม	4.22	0.60

ตารางที่ 7: ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
1.บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความผ่อนคลาย ไม่ ตึงเครียด	4.24	0.90
2.มีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียนอยู่เสมอ	4.23	0.87
3.มีการใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อจูงใจผู้เรียน	4.34	0.81
4.มีการจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนาน	4.33	0.78
5.มีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน	4.27	0.75
ภาพรวม	4.28	0.71

ตารางที่ 8: ด้านการวัดประเมินผล

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน		
	Mean	SD.
1.วิธีการวัดผลสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.00	0.74
2.วิธีการวัดผลมีความหลากหลาย	3.93	0.71
3.ตัวอย่างข้อสอบที่นำมาสอนครอบคลุมและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และเนื้อหา	3.95	0.80
4.ตัวอย่างข้อสอบและแบบฝึกหัดช่วยให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้ารวมทั้งปัญหาในการพัฒนาความรู้ด้าน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3.95	0.77

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน	Mean	SD.
5.ตัวอย่างข้อสอบและแบบฝึกหัดช่วยให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้ารวมทั้งปัญหาในการพัฒนาความรู้ด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ	4.04	0.75
6.ตัวอย่างข้อสอบและแบบฝึกหัดช่วยให้ผู้เรียนทราบ ความก้าวหน้ารวมทั้งปัญหาในการพัฒนาความรู้ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ	3.97	0.73
ภาพรวม	3.97	0.63

ตารางที่ 9: ด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน	Mean	SD.
1.เนื้อหาในการอบรมช่วยพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ	3.77	0.79
2.เนื้อหาในการอบรมช่วยพัฒนาความรู้ด้านทักษะการ ฟังภาษาอังกฤษ	4.13	0.73
3.เนื้อหาในการอบรมช่วยพัฒนาความรู้ด้านทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษ	4.04	0.85
4.ผู้เรียนสามารถปรับใช้ความรู้ที่เรียนไปใช้ในการเรียน การสอบโทอิคจริงได้	4.25	0.73
ภาพรวม	4.05	0.78

สำหรับภาพรวมขอบแบบสอบถามต่อความพึงพอใจในการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิค มีดังนี้

ตารางที่ 10: ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพรวมฯ

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน	Mean	SD.
ความพึงพอใจต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบ	4.18	0.77
ภาพรวม	4.18	0.77

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบความสามารถในการทำข้อสอบโทอิคก่อนและหลังการเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสาร

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโทอิคของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยในการสอบโทอิค โดยมีคะแนนรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนักศึกษาเพียง 5 % ที่มีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะ นักศึกษากลุ่มนี้ขาดเรียนโดยเฉลี่ย 2-3 ครั้ง ทำให้ไม่ได้เรียนเนื้อหาบางส่วน จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารสามารถยกระดับในการสอบโทอิคของนักศึกษาได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ วอลเลตและดิสลิต (1972) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ออกแบบการสอนแบบเน้นการฝึกหัดผู้เรียนตามความรู้ความสามารถของผู้เรียน ช่วยผู้เรียนให้มีความรู้ความชำนาญในทักษะภาษาที่ต้องการ ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังการเรียนได้เพิ่มมากขึ้น ในส่วนของคะแนนโทอิคแต่ละทักษะทางภาษา จะเห็นว่า ผลคะแนนการสอบโทอิคส่วนการฟังของนักศึกษาสูงกว่าการอ่าน ทำให้เห็นว่าการพัฒนาคะแนนข้อสอบส่วนการอ่านทำได้ยากกว่า อีกทั้งในส่วน of ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม focus group นักศึกษาให้ความเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศพูดเร็วและร่าเริง ฟังจับใจความไม่ทัน อีกทั้งต้องการให้อาจารย์คนไทยสอนส่วนทักษะการอ่าน เพื่อเน้นไวยากรณ์ เพราะการอธิบายไวยากรณ์หรือคำศัพท์บางคำเป็นภาษาอังกฤษ บางครั้งไม่เข้าใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษราภรณ์ อัครวิบูลย์ และบัณฑิต อนุญาหงษ์ (2558) ที่ผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะว่าผู้สอนควรพูดภาษาไทยเวลาสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อหาในบทความได้ดีขึ้น

2. ความพึงพอใจต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการทำข้อสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารจากการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารในภาพรวมระดับมาก และมีความเห็นต่อการเรียนการสอนแยกตามด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้าน นักศึกษามีความพึงพอใจด้านการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอน โดยเฉพาะการฟัง และด้านการวัดประเมินผลตามลำดับ นักศึกษาได้ฝึกฟังสำเนียงภาษาจากเจ้าของภาษาโดยตรง ทำให้พัฒนาทักษะด้านการฟังได้เป็นอย่างดี รวมทั้งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหาและสรุปประเด็นร่วมกันในห้องเรียน รองลงมาคือ การจัดเตรียมเอกสารและสื่อประกอบการสอน เช่น YouTube บทความและข้อความจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษและจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ในการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่าน ทำให้ได้เรียนเนื้อหาที่หลากหลาย อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศมีการอธิบาย ยกตัวอย่างประกอบ รวมทั้งสามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น ซึ่งการ์ดเนอร์ (Gardner, 1985: 7-8) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลถึงการขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีสาเหตุมาจากตัวผู้สอนและวิธีการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า เมื่ออยู่ในห้องเรียนตัวผู้สอนและวิธีการสอนจะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน ถ้าผู้สอนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เก่ง สำเนียงดี และสามารถกระตุ้นนักเรียนให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกรักเรียน ตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้ สำหรับด้านบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่าอาจารย์ชาวต่างประเทศมีการใช้เทคนิคการฟังและการอ่านที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดใจผู้เรียนมากที่สุด รองลงมาคือ มีการจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนาน มีการเล่นเกมภาษาอังกฤษและฟังเพลงภาษาอังกฤษ รวมทั้งให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ขจรฤทธิ์ (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาติ ตามความเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชนเขตเมืองพัทยา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติด้านการเตรียมการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เช่น เกม การร้องเพลงภาษาอังกฤษ ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหาบทเรียนหลัก จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนมีผลต่อการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเตรียมความพร้อมของอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารอยู่ในระดับมาก ดังข้อมูลของ อังชา (1993) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ กับแรงจูงใจ พบว่า ครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งการเรียนบางเรื่อง เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ อาจต้องใช้แรงจูงใจมากกว่าการเรียนเรื่องอื่น

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

1. ผู้สอนสามารถสร้างคู่มือเตรียมสอบโทอิค ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิคของนักศึกษาต่อไปในส่วนของการฟังและการอ่าน
2. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการสอนเตรียมสอบโทอิค เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา สร้างแรงจูงใจในการเรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น
3. ผู้สอนที่เป็นชาวต่างประเทศ บางครั้งพูดเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนคิดคำศัพท์ไม่ออก และจับใจความไม่ทัน ดังนั้นในการเรียนการสอนส่วนของการฟังและการอ่าน สำหรับคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย หรือในส่วนของเนื้อหาที่ซับซ้อนและเข้าใจยาก เช่น ไวยากรณ์ ผู้สอนอาจมีการอธิบายเพิ่มเติม สานิตหรือยกตัวอย่างประกอบเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. อาจมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนเตรียมความพร้อมของครูชาวไทยหรือครูต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษากับครูชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา
2. อาจศึกษากับนักศึกษาคณะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ศึกษาศาสตร์เอกภาษาอังกฤษเท่านั้น เพื่อดูประสิทธิภาพของการสอนเตรียมความพร้อมโดยครูต่างชาติ
3. อาจมีการสอบถามและหรือสัมภาษณ์ครูชาวต่างชาติร่วมด้วย เพื่อจะได้ทราบปัญหา ข้อจำกัดและข้อควรปรับปรุงต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบโทอิค

รายการอ้างอิง

- Akkawiboon, B. and Anuyahong, B. (2015). **The Need for an English Reading and Teaching Model to Increase the Ability in Taking the TOEIC Exam**. [Online]. Retrieved January 7, 2017, from <http://research.tni.ac.th/new/upload/files/1510-B014%20Abstract.pdf>. (in Thai)
- Arsairach, S. and Wongsathian, N. (2014). **The Development of English Grammar Lessons Employing Task-Based Learning through Native Speakers' Social and Cultural Authentic Materials**. Research Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi. [Online]. Retrieved March 7, 2019, from <http://research.rmutsb.ac.th/fullpaper/2557/2557239875628.pdf>
- Chaisri, S. (2016). **Developing Teaching and Learning by Using B-SLIM Model affecting the Real-Life Learning Achievement of First Year Vocational Students at Payap Technology and Business Administration College**. [Online]. Retrieved November 15, 2016, from <http://www.payaptechno.ac.th/app/images/payap/vijai-2558/vijaichanrean/vijai59.pdf>.
- Chomsky, N. (1965). **Aspects of the Theory of Syntax [Digital image]**. Retrieved from <https://www.scribd.com/doc/81266761/Aspects-of-the-Theory-of-Syntax-Noam-Chomsky-1965>
- Dickins, P. M., & Woods, E. G. (1988). **"Some Criteria for the Development of Communicative Grammar Tasks"**. TESOL Quarterly 22(4): 623. doi:10.2307/3587260
- Fotos, S. S. (1994). **Integrating Grammar Instruction and Communicative Language Use through Grammar Consciousness-Raising Tasks**. TESOL Quarterly 28(2): 323. doi:10.2307/3587436
- Gardner, R. C. (1985). **Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitudes and Motivation**. London, GB: Edward Arnold.
- Hung-Chang, O. (1993). **A Study of the Relationship between English Listening Comprehension and Student Motivation**. Dissertation Abstracts International 33 (September 1993).
- Kachornrit, B. (2007). **English Teaching Behavior of Foreign Teachers by Junior High School Students in Private Schools at Pattaya City**. Master of Education Thesis Program in Design and Curriculum Graduate School Burapha University. (in Thai)

- Kongsaktrakul, B. (2015). **“Using Communicative Approach to Uplift TOEIC Proficiency Test on Listening Skill for the 1st Year Engineering Students”**. The 3rd National Interdisciplinary Academic Conference May 15, 2015. (in Thai)
- McKay, S. L. (2009). **“A Critical Examination of the Teaching English through English Movement in South Korea”**. CAPE Alumni Internet Connection: English Teacher Talk, 37.
- Ministry of Education. (2017). **English Language Development**. [Online]. Retrieved February 15, 2017, From http://www.moe.go.th/moe/upload/news_policyPRAYUT/FileUpload/53315-9885.pdf. (in Thai)
- Murray, G. (2003). **Two stories of self-directed foreign language learning**. In Supporting Independent English Language Learning in the 21st Century: Proceedings of the Independent Learning Association Conference (pp. 112-120). Melbourne: Mel-Bourne University.
- Pattama, Y. (2017). **“The Learning Management to Supporting Listening and Speaking Skills in English Communication in 21st Century for Teacher Students”**. Research Dhonburi Rajabhat University. [Online]. Retrieved June 23, 2019, from <http://cms.dru.ac.th/jspui/handle/123456789/1437>. (in Thai)
- Phupum, N., Chayawuttho, P. and Khumkam, T. (2018). **“A Development of English Communication Skills of the Student in Surin Province by using CLT Theory”**. Research Progress Report. [Online]. Retrieved January 15, 2019, from <http://www.mcuir.com/xmlui/bitstream/handle/>. (in Thai)
- Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2016). **Summary Report 2016: English for Communication Student Competency Test**. Pathumthani. (in Thai)
- Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (2017). **University Student Handbook 2017**. Pathumthani. (in Thai)
- Rost, M. (1994). **Listening in Action**. London: Prentice-Hall Ltd.

- Sirikhulpanyaporn, N. (2018). **The Development of English Communication Ability of Rayong Technical College Learners through Communicative Language Teaching Approach (CLT) and Team Teaching Method**. [Online]. Retrieved March 2, 2019, from <https://www.technicrayong.ac.th/wp-content/uploads/2018/05/Nutharee-Academic-Workds.pdf>. (in Thai)
- Stern, H. (1983). **Fundamental Concepts of Language Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Teng, B. and Sinwongsuwat, K. (2015). “**Improving English conversation skills through explicit CA informed instruction: A study of Thai university students**”. *Pasaa Paritat Journal* 30 (15): 65-104. (in Thai)
- Valette, R.M. and Disick, R.S. (1972). **Modern Language Performance Objectives and Individualizations**. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.
- Wallace, C. (2002). **Local Literacies and global literacy**. In D.Block & D. Cameron (eds.), *Globalization and Language Teaching*, pp. 101-114. London: Routledge.
- Wunghai, S. (2003). **The Study of an Achievement on Learning English Grammar Using Communicative Activities for Mathayomsuksa One Student at the Secondary Demonstration School of Rajaabhat Institute Suansunandha, Bangkok**. Master’s thesis in Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silapakorn University. (in Thai)